

PROTOCOL

La semnarea Convenției între Guvernul Japoniei și Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit (numită în continuare “Convenție”), subsemnații au convenit asupra următoarelor prevederi, care constituie parte integră a Convenției:

1. Referitor la paragraful 3 al articolului 1 al Convenției, dacă persoana fizică este o persoană cu reședință permanentă în ambele State Contractante, problema se va rezolva de comun acord, ținând cont de următoarele reguli:

/a/ o persoană se consideră cu reședință permanentă în acel Stat Contractant, în care ea dispune de o locuință permanentă. Dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele State Contractante, ea va fi considerată persoană cu reședință permanentă în acel Stat Contractant, în care ea are legăturile sale personale și economice mai strânse (centrul intereselor vitale);

/b/ dacă nu poate fi determinat Statul Contractant, în care persoana are centrul intereselor sale vitale, sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă în nici unul dintre Statele Contractante, aceasta va fi considerată persoană cu reședință permanentă în acel Stat Contractant, în care locuiește în mod obișnuit;

/c/ dacă persoana locuiește în mod obișnuit în ambele State Contractante, sau dacă ea nu locuiește în mod obișnuit nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată persoană cu reședință permanentă în acel Stat Contractant al cărui cetățean este;

2. Referitor la articolele 4 și 5, profitul obținut de către o persoană cu reședință permanentă într-un Stat Contractant de la comercializarea mărfurilor sau produselor unei persoane cu reședință permanentă în celălalt Stat Contractant printr-un oficiu de reprezentanță, situat în acel celălalt Stat Contractant, nu se atribuie oficiului de reprezentanță menționat, până atunci, când activitatea acestui oficiu de reprezentanță, legat de această comercializare, nu iese din cadrul activității, specificate în paragraful 3 al articolului 4 al Convenției.

3. Referitor la paragraful 2 al articolului 10 al Convenției, termenul “proprietăți imobiliare”, în cazul Japoniei, include uzufructul proprietății imobiliare și dreptul

asupra plășilor modificate sau fixe pentru exploatarea sau dreptul la exploatarea resurselor minerale, sursele și alte bogății naturale.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către Guvernele sale, au semnat prezentul Protocol.

Întocmit la Tokio la 18 ianuarie 1986, în dublu exemplar în limbile japoneză, rusă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul apariției unor diferende privind aplicarea, interpretarea va fi efectuată potrivit textului englez.

**Pentru Guvernul
Japoniei**

**Pentru Guvernul Uniunii
Republicilor Sovietice Socialiste**